

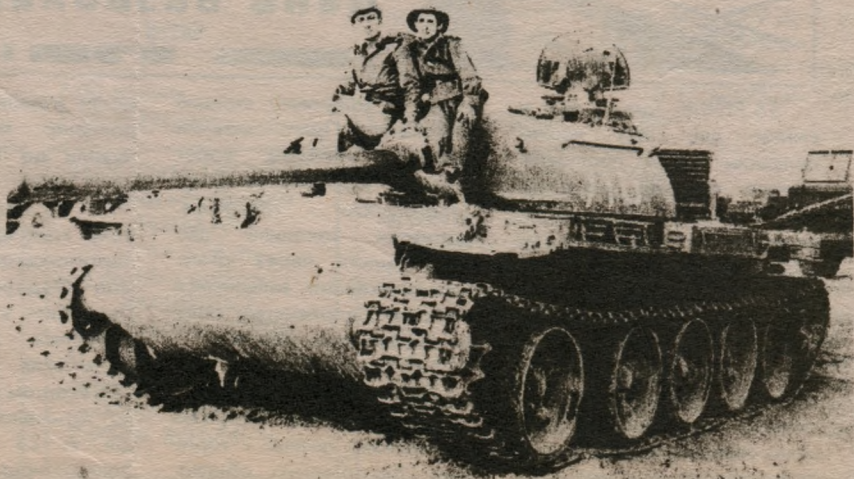
Пліч-о-пліч

вистояти легше

Відбулася звітно-виборна конференція осередку колишніх воїнів-"афганців", на якій було прийнято рішення про створення районної організації Української спілки ветеранів Афганістану. Учасники конференції заслухали звіт голови осередку Ярослава ЗБОРОВСЬКОГО, виступи голови обласної організації Миколи РАЖИКА, першого заступника голови райдержадміністрації Петра ВАКУЛІЧА та інших. Детальніше про роботу конференції читайте на 6-ій сторінці.

На знімку: короткий перепочинок перед боєм. Фото з сімейного архіву воїна-"афганця" Миколи ГУКА.

ПРИГАДУЮ, як торік в лютому, під час проведення традиційного "афганського десанту", колишні воїни -- ветерани Афгану -- обирали в автобусі свого ватажка, який би мав об'єднати в згуртований колектив всіх тих колишніх юнаків, котрі пройшли кривавими дорогами чужої землі. Вибір тоді впав на Ярослава Зборовського. Саме йому й довелося нині звітувати про діяльність осередку.

Та де вятирічна війна у далекому Афгані проклала глибокий слід в долях дев'яти десятків колишніх юнаків з району, які й сьогодні живуть пам'яттю про ті страшні роки, проведені під чужим небом, під вибухами й пострілами, під підозрливим і ненависним поглядом аборигенів.

Нелегко доводиться колишнім воїнам і сьогодні. По-різному ставилося до "афганців" суспільство: то славословило їх героїзм і сумлінне виконання воїнського обов'язку, то відверто називало вбивцями. Нині ж ці вже чоловіки мають статус учасників бойових дій, користуються заслуженою повагою і об'єднані в Українську спілку ветеранів Афганістану, наділені пільгами нарівні з ветеранами Великої Вітчизняної.

Втім, як і їхнім батькам-фронттовикам, воїнам-"афганцям" живеться сьогодні

не солодко. Більше того -- гірко: десяток років дехто із них простоєє в черзі на житло, мешкаючи в тісненьких кімнатках батьківських хатчи з родичами. Багато з них залишилися без роботи, не маючи коштів для

стрижнем патріотичного виховання підростаючого покоління, бути взірцем у справі захисту нашої Вітчизни. На це націлювали учасників конференції перший заступник голови райдержадміністрації Петро Вакуліч, голова обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану Микола Ражик. Підтримку всіх хороших починань "афганцям" обіцяли і райдержадміністрація, і районна рада, і обласні колеги.

Вона -- ця під-

тримка -- вельми бажана сьогодні. Бо чимало сімей колишніх воїнів потребують невідкладної допомоги. Спробуємо, наприклад, бойові побратими хоч чимось посприяти сім'ї свого померлого товариша з Довговолі Валерія Пешка, нині збирають кошти, аби допомогти родині Шеляга з Хиноч.

Афганська війна не зробила хлопців черствими, жорстокими. Навпаки, вони стали більш вразливими: до цинічного ставлення, до зневаги, до несправедливості. Тож наш святий обов'язок -- пам'ятати, ким вони були і хто вони є сьогодні, розуміти їх внутрішній світ, використовувати для користі їх життєвий досвід. Тільки той, хто тривалий час спілкувався з колишніми "афганцями", знає, наскільки у них загострене почуття справедливості. Не затупімо ж його!

Анатолій ХУТКИЙ.

На фото: бойові побратими під час традиційної зустрічі біля "Чорних тюльпанів".

Фото Сергія Дуляницького.

Пліч-о-пліч вистояти легше

утримання сімей, для того, аби поправити власне здоров'я, підірване у тій війні.

Вистояти в таких умовах можна лише, постійно відчуваючи плече побратимів, розраховуючи насамперед на їхню дружню підтримку. А це можливо за умови об'єднання. Тож нинішня конференція і мала стати тим об'єднаним форумом, який консолідує це ветеранське братство.

Так і сталося: підготовлено документи, що

офіційно засвідчать юридичне створення цієї громадської організації, осередки якої вже давно діють, в багатьох районах Рівненщини та в Кузнецовську.

Не заради спільного відстоювання своїх соціальних прав об'єдналися "афганці", хоч і це -- немаловажна частка роботи, яку має вирішувати новий склад правління та його голова Ярослав Зборовський.

Члени спілки мають стати

Гірка статистика

- ◆ 2800 юнаків з Рівненщини брали участь в бойових діях на території Афганістану;
- ◆ 108 сімей в області втратили на тій війні своїх синів;
- ◆ 11 дружин залишилось вдовами;
- ◆ 5 юнаків Володимиреччини загинули в Афганістані;
- ◆ 129 хлопців Рівненщини повернулися інвалідами додому;
- ◆ 117 колишніх воїнів-"афганців" померли вже в повсякденний час, 7 із них -- уродженці нашого району;
- ◆ 2 воїни й досі вважаються пропавшими безвісти.